

ПРЕС КЛИПИНГ

19. март 2015.

НАСЛОВИ

Dr Goran Nikolić: Velike razlike ruše društvo (str. 2)

Vojni penzioneri zaoštravaju kurs? (str. 3)

Železaru vode stari znanci (str. 4)

Prelić: Železara dobila novu šansu da radi (str. 5)

Vujović: Budžet Srbije u suficitu i u martu (str. 6)

Вујовић пре 30 година нудио исто решење за железару (стр. 7)

У понедељак потпуна обустава наставе (стр. 10)

Синдикат пензионера прети влади Стразбуром (стр. 11)

Skepsa i nepoznanice oko Železare (str. 12)

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/ekonomija/aktuelno.239.html:539109-Dr-Goran-Nikolic-Velike-razlike-ruse-drustvo>

Dr Goran Nikolić: Velike razlike ruše društvo

Nejednakost u bogatstvu u Srbiji skoro na nivou EU. Bogatstvo u tržišnom društvu zavisi od postojanja bogate srednje klase koja može da kupi obilje robe i usluga. Previše nejednakosti nosi rizik revolucija

PO Piketiju, piscu najuticajnije ekonomske knjige posle Kejnza: Kapital u 21. veku, kapitalizam automatski generiše proizvoljne i neodržive nejednakosti, a bogati postaju još bogatiji. To radikalno podriva meritokratske vrednosti na kojima se zasnivaju demokratska društva.

Piketi indirektno postavlja i pitanje koliki je nivo dohodovne nejednakosti koji neće dovesti do urušavanja društvene kohezije i stabilnosti.

Indikativno je da bi Kina mogla biti paradigma procesa koje opisuje francuski ekonomista. Nakon smrti Mao Cedunga 1976. nejednakost prihoda snažno je narasla. Nije li stoga rast nejednakosti cena koju je Kina morala da plati u svom begu iz siromaštva?

Da li su svet i Srbija u eri u kojoj je previše nejednakosti? Odnosno, da li svaka epoha ima nivo nejednakosti koji joj je potreban? Različiti ekonomski sistemi najbolje funkcionišu sa različitim nivoima nejednakosti, stvarajući selektivne pritiske da se nagrađuju grupe koje se kreću ka efikasnijem nivou proizvodnje. Prelazak iz jednog u drugi sistem može biti traumatičan, kao danas, kada talasi ekonomskih problema i izraženo nezadovoljstvo javnosti sugerišu da je nejednakost previsoka.

Pre 15 hiljada godina čovečanstvo je bilo sastavljeno od lovaca-sakupljača koji su energiju potrebnu da prežive dobijali od lova i sakupljanja biljaka. Tada su svi bili vrlo siromašni, ali jednako siromašni. Antropološke studije današnjih preostalih sakupljačkih društava ukazuju da je njihov Gini koeficijent (mera nejednakosti) prosečno oko 0,25, slično kao kod skandinavskih zemalja danas, koje imaju najveću dohodovnu jednakost u svetu.

Pripitomljavanje životinja i uzgajanje biljaka počinje u desetom milenijumu pre Hrista, čime se stvara više energije, odnosno obimnije zalihe hrane. Iako su prosečni prihodi porasli u poljoprivrednim zajednicama, ekonomska struktura društva se promenila, te su bila nagrađena ona koja su postala manje jednaka. Naime, poljoprivreda zahteva mnogo složeniju podelu rada nego npr. lov. Stvaranje prvih tržišta stvara uslove za veću specijalizaciju, dok zakoni koji podržavaju državnu prinudu igraju još veću ulogu u rastu ekonomske nejednakosti (neko postaje plemić, a drugi seljaci ili robovi). Prosečni Gini koeficijent u poljoprivrednim društvima je dostigao visokih 0,45.

Industrijska revolucija je opet sve promenila. Izvanredna snaga fosilnih goriva donela je ogromnu količinu energije, što je uticalo na desetostruki rast prosečnih prihoda. Eksploatacija fosilnih goriva zahteva kompleksniju podelu rada nego agrar, a neuspesi fašizma i komunizma ukazuju da društva u kojem slobodno tržište preuzima vođstvo, imaju tendenciju da bolje ekonomski funkcionišu. Međutim, ovaj privredni sistem proizvodi novu tenziju: oni koji ekonomski jačaju mogu svoju moć da pretvore u političku, koja opet dovodi do rasta nejednakosti. Pored toga, bogatstvo u tržišnom društvu zavisi od postojanja bogate srednje klase koja može da kupi obilje robe i usluga. Previše nejednakosti nosi rizik revolucija. Postoji "pravi" nivo nejednakosti i društva koja će u optimalnoj ravnoteži prosperirati ("idealni" nivo dohodovne nejednakosti je između 0,25 i 0,35). Vlast prepoznaje ovo i koristi progresivno oporezivanje i druge fiskalne transfere da smanjuju ekonomsku nejednakost.

Priče o izrazito velikim razlikama u distribuciji dohotka u Srbiji nisu tačne. Gini indeks, koji je opadao posle 2000. da bi se stabilizovao od 2008. je tek nešto viši nego isti koeficijent u zemljama članicama EU. Siromašenje i rast ekonomskih nejednakosti je u našoj zemlji počelo 80-ih (sa dužničkom krizom) i najveće razmere poprimilo s godinama nedavnih ratova i ekonomskih sankcija.

Dohodovna nejednakost u Srbiji je stabilna u periodu 2008-2012 (0,30). Ipak, treba uzeti u obzir da se više od četvrtine prometa u Srbiji realizuje u sivoj zoni. To ukazuje da je u našoj zemlji veći stepen stvarne nejednakosti, čemu je doprinelo i to što su neki ostvarili enormni rast bogatstva usled spornih privatizacija.

Dr Goran Nikolić, Institut za evropske studije

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/drustvo/aktuelno.290.html:539202-Vojni-penzioneri-zaostravaju-kurs>

Vojni penzioneri zaostravaju kurs?

AUTORI: M. R. - J. Ž. S.

NEKOLIKO stotina vojnih penzionera protestovalo je u sredu u Nišu, zbog postupanja sudova u predmetima kojima se traži korekcija koeficijenata vojnih mirovina od 1. januara 2008

NEKOLIKO stotina vojnih penzionera protestovalo je u sredu na platou ispred Narodnog pozorišta u Nišu, zbog postupanja sudova u predmetima kojima se traži korekcija koeficijenata vojnih mirovina od 1. januara 2008.

Oni su najavili da će radikalizovati protest, ukoliko sudovi budu i dalje ignorisali njihova na zakonu stečena prava.

Nezadovoljni su zato što je korekcija izvršena za sve kategorije penzionera, osim za vojne koji su prešli u Fond PIO. Na protestu su ukazali da sudska i izvršna vlast ne poštuju odluke Ustavnog suda vezano za korekciju penzija. Početkom 2008. penzije civilnih osiguranika su povećane 11,06 odsto, ali da su od povećanja izuzeti vojni osiguranici.

- Ustavni sud Srbije potvrdio da su vojni penzioneri protivzakonito izuzeti od povećanja i da im sleduje nadoknada razlike - istakao je Dragiša Davkovski, iz Udruženja penzionisanih podoficira Srbije. - Dosad je razliku u penziji uspelo da naplati 400 vojnih penzionera, a mi zahtevamo od nadležnih državnih organa da obezbede isplatu za sve vojne penzionere.

Nezadovoljni ekonomskim položajem penzionera i, kako kažu, nezakonitim smanjenjem penzija, Udruženje penzionera Srbije organizovaće početkom aprila protest u Beogradu. Na protest su pozvani i vojni penzioneri, ali i ekonomisti i svi zainteresovani građani.

Železaru vode stari znanci

AUTORI: J. ILIĆ - M. JANKOVIĆ

Tim "HPK inženjeringa" koji će upravljati smederevskom čeličanom, godinama prisutan u poslovanju ove fabrike. Na ideju Džona Gudiša, "Ju-Es stil" došao u Srbiju. Peter Kamaraš godinama snabdeva sirovinama

TIMU koji će narednih meseci upravljati Železarem neće trebati vreme da se upozna sa radom ove čeličane. Menadžeri iz holandske kompanije "HPK inženjering" već godinama su radili u našoj fabrici železa ili su njeni dugogodišnji partneri. Njima je Vlada Srbije poverila upravljanje Železarem.

I Džon Gudiš i Peter Kamaraš odlično poznaju smederevski kompleks. Gudiš je bio izvršni potpredsednik "Ju-Es stila" i na njegovu ideju je američka kompanija svojevremeno kupila Železaru i u njoj godišnje proizvodila 1,8 miliona tona. Ovaj stručnjak tačno zna šta je dobro, ali i gde "škripi" u čeličani.

- Tim koji će voditi Železaru čine najveći stručnjaci u ovoj oblasti - kaže Ljubodrag Savić, profesor na Ekonomskom fakultetu u Beogradu. - Džon Gudiš je bio na čelu Železare kada ju je "Ju-Es stil" vodio. On zna i dobre i loše strane fabrike. Peter Kamaraš, sa druge strane, snabdeva rudom veći deo Evrope, pa je u potpunosti upoznat sa prilikama na tržištu. Mislim da bi Vlada Srbije mogla apsolutno da bude zadovoljna njihovim radom ukoliko ispune tri osnovna uslova - da ostave 5.000 radnika u Železari, podignu proizvodnju na 1,5 miliona tona i postignu da fabrika posluje bez pomoći države. Više ne bismo mogli da tražimo.

Period od četiri, odnosno šest meseci, da smederevska fabrika stane na noge je, po mišljenju Savića, pozitivan, ali možda precenjen rok.

"Plata" od 350.000 evra za 24 menadžera na mesečnom nivou nije velika svota, ukoliko nam ovi stručnjaci vrate - profitom u Železari. Vlada Srbije, misli savetnik za strana ulaganja Milan Kovačević, mora da bude jako oprezna kada pregovara o svim stavkama ugovora sa holandskom firmom.

- Sve odredbe bi, prvenstveno, trebalo da budu javne - kaže Kovačević. - U ugovoru bi trebalo i Srbija da se obezbedi, odnosno da obaveže drugu stranu da će ono o čemu su se dogovorili i ispuniti. Menadžeri moraju da snose odgovornost, a to nalaže i naš Zakon o privrednim društvima. Naime, ne možemo raspodeljivati dodatan novac iznad visine ostvarene dobiti.

Jako je bitno, dodaje Kovačević, da se zna da 20 miliona dolara Holanđani ne mogu da ulože direktno u posao, već samo mogu da nam daju kredit.

- Što se povećanja zarada od deset odsto tiče, ovo je samo delimično vraćanje na staro jer su plate za 25 odsto već bile smanjene - kaže savetnik za strana ulaganja.

U smederevskoj Železari sa olakšanjem je dočekana vest, ali radnici tek očekuju da vide rezultate napora države da obezbedi stabilno poslovanje.

- Nije dovoljno što nam poručuju kako je postignuti dogovor dobar - kaže radnik Železare Nemanja M. - Mi čekamo da se to i dokaže. Dosad je bilo više tendera, najava, obećanja, a mnogi su propali.

BOJKOVIĆU SMETALA NAŠA PITANJAPREDSEDNIK državne komisije za razmatranje ponuda i izvršni direktor Železare Smederevo Bojan Bojković, najpre je obećao da će "Novostima" dati konkretne odgovore o detaljima ponude HPK-a, ali su ti odgovori izostali. Zbog naših pitanja u vezi sa optužbama "Esmarka" na njegov račun, Bojković se pobunio navodeći da to "nisu novinarska pitanja, već provokacije".

Sva tri reprezentativna sindikata, koja su bila i u sastavu državne komisije, veruju da je prihvaćena najbolja od tri ponude. Samostalni sindikat smatra da je očuvanje radnih mesta bilo jedno od ključnih razloga da se prihvati ponuda.

- "HPK inženjering" imao je najozbiljniju ponudu. Presudilo je ulaganje sopstvenog kapitala od 20 miliona dolara i usmerenost na tržišta čelika u Evropi - kaže Mileta Gujaničić, predsednik Nezavisnog sindikata metalaca Železare Smederevo.

U sindikatu ASNS smatraju da je, posle tri propala tendera, ovo bio poslednji trenutak da se pronađe rešenje za smederevsku železaru.

DOBAR TRENUTAK NA TRŽIŠTU

TRENUTNA situacija na tržištu energenata je izuzetno povoljna za rad Železare, objašnjava ekonomista Miloško Arsić.

- Ne zavisi samo od menadžmenta kako će Železara da radi, već mora da se vodi računa i kako će se proizvod prodavati - kaže Arsić. - Ono što je dobro jeste da je cena sirovina osetno manje pala nego vrednost gotovog proizvoda. Tržište bi moglo dobro da reaguje.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/543336/Prelic-Zelezara-dobila-novu-sansu-da-radi>

Prelić: Železara dobila novu šansu da radi

IZVOR: Beta

Predsednik Samostalnog sindikata Železare Smederevo Siniša Prelić izjavio je danas da će ta fabrika dolaskom holandske kompanije HPK inženjering dobiti novu šansu da radi i poveća proizvodnju.

On je kazao da su sinoć predstavnici radnika Železare dobili uverenje da će HPK inženjering vrlo brzo tu smederevsku kompaniju da dovede do profita što je za radnike najbitnije.

- Cilj HPK inženjeringa je da Železara izadje iz jedne krize u koju je upala odlaskom američkog Ju es stila. Za razliku od drugih, a to je veoma bitno, ova holandska firma je spremna da svojim novcem finansira proizvodnju Železare - kazao je Prelić.

Po njegovim rečima, Železara ima obrtnih sredstava na svom računu i u rezervama, ali je to nedovoljno za dugoročni rad, pa je važno što HPK inženjering planira da u Železaru uloži i svoj novac.

On je naglasio da je za radnike veoma bitno i to što je HPK inženjering obećao da će broj zaposlenih držati uvek na oko 5.100, koliko je potrebno za proizvodnju, što znači da će prirodan odliv radnika iz kompanije zbog odlaska u penziju biti nadoknađen zapošljavanjem.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/543459/Vujovic-Budzet-Srbije-u-suficitu-i-u-martu>

Vujović: Budžet Srbije u suficitu i u martu

IZVOR: Beta

Srbija na ima ukupan suficit u budžetu od početka godine u iznosu od 5,9 milijardi dinara, izjavio je danas ministar finansija Srbije Dušan Vujović.

On je poslanicima u parlamentu rekao da je taj rezultat postignut mimo očekivanja Vlade i da se iz u 2015. iz meseca u mesec beleže dobri rezultati u naplati PDV i akciza, što govori da je Srbija na dobrom putu.

Ministar je dodao da neke od ostvarenih ušteda u budžetu nisu dobre jer su posledica toga što nisu realizovane investicije.

"Mi smo koliko 1. marta verovali da će biti gora situacija, a ona je bolja. Priznajem, delom je taj suficit rezultat toga što sporije trošimo pare", rekao je Vujović.

Ministar je precizirao da je deo suficita nastao zato što se sporije realizuju projekti i zato što je za eksproprijaciju potrošeno daleko manje od budžetskog plana i dodao da mora da se nešto uradi da bi se promenilo to što se ne realizuju investicioni projekti.

Vujović je istakao i da o solidnosti budžeta govori da je prihod od poreza na dodatu vrednost (PDV) kao mera ekonomske aktivnosti i poreske discipline u martu bio za tri milijarde veći, odnosno 10 odsto nego u istom periodu lani, a da je prihod od akciza 20 odsto veći i iznose 5,1 milijardu dinara.

Ministar finansija je rekao da javni dug Srbije danas iznosi 2.929 milijardi dinara.

Vujović je rekao da je deo duga u dolarima 8,7 milijardi dolara i da taj iznos nije promenjen od početka godine, da je dug u evrima povećan za 100 miliona evra, a da je dug u dinarima povećan za 12 milijardi dinara, na 600 milijardi dinara.

On je dodao i da će do kraja marta dug u evrima biti vraćen na nivo na kojem je i bio zato što će biti vraćene neke obaveze koje dospevaju.

Vujović je dodao i da Srbija preračunato u evre ima 1,5 milijardi evra fiskalne likvidnosti i precizirao da je u tom iznosu više od 900 miliona u dolarima, što je prirodna zaštita od promene kursa.

Ministar je istakao da Srbije u naredne dve do tri godine neće morati da prodaje dinare i kupuje dolare da bi servisirala dug u toj valuti.

"Prema tome, iako na papiru deluje da je porasla vrednost duga u odnosu na BDP u stvarnim plaćanjima država Srbija neće morati da izlazi na tržište i kupuje dolar nego ima tekuću likvidnost da plaća kamate i servisira dug. Mi se nalazimo u situaciji u kojoj nas ne pogađa kurs što se tiče stanovišta budžeta", rekao je on.

Vujović je istakao i da neće biti povećanja stavke u budžetu od oko 130 milijardi dinara za kamate zato što Vlada imamo pare u odgovarajućoj valuti da to sve plaća i servisira.

ПОЛИТИКА ONLINE

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Vujovic-pre-30-godina-nudio-isto-resenje-za-zelezaru.sr.html>

Вујовић пре 30 година нудио исто решење за железару

АУТОРКА: Аница Телесковић

Садашњи министар привреде још 1988. предлагао заједничко улагање, продају и постављање страног менаџмента

(Фото А. Васиљевић)

„Стицајем околности био сам на челу економског тима који је радио процену железаре 1988. године и сећам се свих детаља. То ми помаже да пливам у овим сложеним водама.“ Овим речима је 6. фебруара, кад су се први преговори с „Есмарком“ већ ближили крају, министар финансија Душан Вујковић на конференцији за новинаре почео одговор на питање о судбини српске челичане.

Још неколико пута у својим јавним наступима Вујковић је споменуо студију, која је рађена у сарадњи са Светском банком, у чијем је раду учествовао пре 27 година. И тада је ситуација у железари била „сложена и комплексна“, а исти проблем нас је и данас сачекао, рекао је министар једном приликом.

„Политика“ је успела да пронађе „Анализу и оцену програма развоја металуршког комбината Смедерево (МКС)“ која је иницирана на основу закључка Скупштине СР Србије од 28. децембра 1987. Оно што аутори студије недвосмислено предлажу као решење за „тешко економско стање“ у железари, како га тада описују, био је – стечај без ликвидације.

Део анализе који је писао Душан Вујковић, тадашњи професор Економског факултета, подсећа на решења која данас предлаже као министар финансија. Чини се да је ново, спасоносно решење за железару о стратешком партнеру или проналажењу страних менаџера у фиоци стајало скоро три деценије. Тадашњи Сценарио 2 о коме је Вујковић у студији писао врло је сличан данашњем Плану Б.

„Тражи се укључивање и ангажовање екстерних пословних субјеката и система који би могли да обезбеде оскудне или недовољно квалитетне сировине“, написао је Вујковић у делу анализе која се односи на оцену финансијске и економске рентабилности. „У оквиру овога решења налазе се и солуције са заједничким улагањем, откупом дуга, комплетном продајом путем међународне лицитације и постављањем иностраног управљачког тима“. Решење укључује и могућност коришћења иностране акумулације знања и управљања било заједничким улагањима, откупом дуга или на неки сличан начин, написао је Вујковић тада.

Прво решење подразумевало је да се из „постојећег стања извуче максимална производња уз минималне трошкове”. Дакле, није предвиђао никаква нова улагања. Аутори студије тада су подвукли црту и израчунали да је до тог тренутка у „Железару Смедерево” инвестирано 6,4 милијарде америчких долара. Прерачунато по данашњем курсу долара, то је више од 12,8 милијарди долара. Све да од тада држава ниједан долар није уложила у смедеревску челичану тај износ представља више од трећине бруто домаћег производа, односно свега што привреда и грађани Србије створе за годину дана.

Трећи сценарио био је базиран на улагању нових средстава и захтевао снажан инвестициони циклус како би се за неколико година дошло до капацитета од три милиона тона. Четврто решење је дефинисано као „реперно”, односно случај од кога се траже боље могућности ако их има. Ово решење укључује могућност тренутног престанка рада или постепеног смањивања производног капацитета до неког нивоа, написао је Вујовић у студији. У том случају његова идеја је била да од железаре остане само ваљаоница. Тако би се, написао је Вујовић, елиминисале примарне фазе на којима се губи. Ваљаонице су у том тренутку у свету биле „извор највеће добити”, констатује Вујовић у студији.

„Економски смисао стечаја, који се овде предлаже, подразумева предузимање стечаја, које би у овом случају имало форму реструктурирања у ново предузеће. С обзиром на то да је у челичану уложено 6,4 милијарде долара физичка ликвидација са престанком рада није економски оправдано решење”. Да би челичана била рентабилна аутори предлажу радикална решења, а једно од њих је драстично смањење броја запослених. У том тренутку у железари је радило више од 11.000 радника. Оптималан број био је четири пута мањи. Продуктивност је 1988. године била 70 тона по запосленом. Аутори студије предлагали су повећање продуктивности на 300 тона по запосленом, инвестиције од 200 милиона долара, отпис дугова. „Изостајање било ког од наведених побољшања довело би у питање финансијску и економску рентабилност даљих улагања па и самог опстанка МКС”, напомињу аутори.

Најнеповољније решење било би продужавање постојећег стања јер је финансијска стопа приноса у том случају негативна (-5,5 одсто). Дакле, железара у том случају наставља да производи губитке. Продужавање агоније и даље покривање финансијских дубиоза је скупље од трошкова реструктурирања, пише у анализи. Време је показало да је држава тада изабрала најнеповољније решење. Тек 2002. године железара је отишла у стечај, након чега ју је купио „Ју-Ес стил”. Американци су се из Смедерева повукли почетком 2012. када је држава преузела челичану за један долар.

Чланови стручног тима

Део стручног тима, који је оформио тадашњи Републички завод за друштвено планирање били су Михајло Црнобрња, као руководилац пројекта, Раде Чолић, као заменик и Звонимир Никезић као координатор. Потписници студије су и Александар Чавић, Љубомир Недељковић, Никола Стевановић. Експерти Светске банке Едмунд Манган и Рој Пепер, такође су били ангажовани на пројекту. На студији су радили и Диана Драгутиновић и Милојко Арсић. Ипак, анализа је недвосмислено утврдила да је за тадашњу економску ситуацију у железари решење било стечај, без ликвидације.

У понедељак потпуна обустава наставе

Министарство просвете: Број школа у штрајку пао на 25 одсто

АУТОР: С. Гуџијан

После јучерашњег протеста у центру Београда и уласка штрајка у пети месец, Унија синдиката просветних радника Србије (УСПРС) одлучила је да радикализује протест уколико зараде наставника за фебруар месец буду умањене због учешћа у штрајку.

То значи да ће наставници у понедељак, 23. марта, ступити у једнодневни штрајк, што, иначе, није по закону. Након тога ће наставити законски штрајк, онако како је организован и претходна четири месеца – са часовима који су скраћени на 30 минута.

По речима Драгана Матијевића, председника УСПРС, штрајк са минимум процеса рада по закону подразумева да ће наставници држати само часове и испите, али не и допунску и додатну наставу, неће бити припреме за матуру, неће држати седнице већа, нити ће децу водити на такмичења...

Јасна Јанковић, портпарол овог синдиката је недавно објаснила да су наставници који штрајкују у претходна четири месеца све то чинили, иако их закон на то не обавезује, што је Министарство просвете протумачило као њихову слабост, а не као добру вољу.

У синдикатима и даље тврде да је у штрајку око 700 основних и средњих школа у Србији, односно око 50.000 просветних радника. Министарство просвете с друге стране, има другачије податке, иако признају да се током четворомесечног штрајка просветних радника, од 17. новембра до данас, број школа у штрајку мењао.

Они кажу и да је у сваком моменту број школа у штрајку свакако био значајно мањи од оног који се помињао у медијским извештајима и у подацима синдиката просвете.

– Број школа које нису у штрајку и које регуларно раде у сваком тренутку је био већи од 50 одсто, а након 18. фебруара када је потписан споразум са два репрезентативна синдиката о прекиду штрајка, број школа које штрајкују опао је у првом маху на 30, а затим на 25 одсто – тврде у Министарству просвете.

Према тим подацима, прикупљеним од школских управа, у 504 школе у Србији постојао је најмање један наставник који се изјаснио да штрајкује. Приликом прикупљања података консултоване су све школе у Србији, кажу у МПН, које су истовремено обавештене да, уколико нису сагласне са било којим податком, одмах обавесте Министарство које ће затим у најкраћем року исправити податке.

Синдикат пензионера прети влади Стразбуром

АУТОРКА: Ј. Петровић-Стојановић

Из Уставног суда ни после три месеца од представке нема става да ли је смањење пензија већих од 25.000 динара противуставно

Удружење синдиката пензионера Србије сачекаће још неко „разумно време“ став Уставног суда Србије о томе да ли је одлука владе, да за 22 и 25 одсто смањи пензије веће од 25.000 динара, у складу са нашим највишим правним актом, после чега ће се обратити суду у Стразбуру. Удружење синдиката пензионера сматра да је оваква одлука противна важећем Закону ПИО.

Владимир Дедић, члан председништва овог удружења јуче није могао да прецизира који је то „разуман рок“, али је рекао да се неће чекати дуже од пола године до годину, јер су пензионерима ускраћена основна права да им се исплаћују онолике пензије колике су стварно зарадили.

Захтев за оцену уставности достављен је суду крајем децембра прошле године, али ни до данас нема одговора ни да ли је оваква одлука законита ни да ли није, иако је Удружење суду упутило молбу за хитно поступање, објаснио је Михајло Радовић, потпредседник овог удружења.

– За сада имамо само информацију да је Уставни суд узео у разматрање ову нашу иницијативу, али то надлежне у ПИО фонду није спречило да исплаћују умањене пензије, што су пензионери од њих тражили, како би се предупредиле огромне штета због тужби пензионера које ће уследити после овакве одлуке, каже Радовић.

Милорад Вујасиновић, председник Удружења, каже да су пензионери додатно обманути, јер им приликом смањивања пензије нико није рекао да ће доћи до поскупљења горива, грејања, а сада и струје.

– Не сме се заборавити да већина пензионера од својих умањених примања издржава не само своју децу, већ и унучиће, каже он.

Пензионере посебно обесхрабрују најаве из Фискалног савета да сва досадашња уштеда није довољна да се попуни републички буџет, па се већина прибојава новог смањења пензија.

Огорчени ситуацијом у којој су се нашли, они су јуче питали и у чему се огледају реформе о којима слушају сваког дана, када их нема ни у правосуђу, ни у државној и пореској управи.

– Обећано је прогресивно опорезивање богатих како би и они поднели тежи систем реформи. Ништа од тога, каже Вујасиновић.

Упитани на основу чега тврде да би пензије поново могле бити још мање, Дедић каже, да на то упућују чињенице да је БДП пао за 1,5 одсто, а да се очекује да ће у овој години пасти за још од 0,5 до један проценат.

Удружење синдиката јуче је позвало све оштећене пензионере да дођу и потпишу припремљене бланко тужбе које само треба да попуне и доставе суду тужећи ПИО фонд и државу за противзаконито смањење пензија.

ПИО фонд не распродаје РХ центре

Упитани да ли је тачно да Драгана Калиновић, директор ПИО фонда, заједно с Управним одбором, ког је именовала влада, учествује у распродаји РХ центара, који су грађени пензионерским динаром, за шта су је јуче окривили у Удружењу синдиката пензионера Србије, у ПИО фонду одговарају да су овакве оптужбе нетачне и неосноване.

Влада није планирала да продаје објекте у бањско-климатским лечилиштима, а још мање Фонд ПИО, који већ годинама води судске спорове за потврђивање власништва, како би их вратили намени због које су и изграђени.

Уосталом, законитост и исправност рада Фонда и директора под сталном су контролом Државне ревизорске институције, буџетске инспекције, а Министарство рада је, по закону, надзорни орган фонда.

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/skepsa_i_nepoznanice_oko_zelezare.4.html?news_id=298980

Brojna otvorena pitanja izazivaju sumnju stručnjaka u ostvarivost plana za upravljanje smederevskom čeličanom

Skepsa i nepoznanice oko Železare

*Mađžar: Da je taj podvig u granicama ostvarivosti, ne bi Ju-Es stil pobegao glavom bez obzira * Bušatlija: Da li će i kako HPK snositi odgovornost ako ne ispuni dogovoreno * U Ministarstvu privrede i Železari još uvek bez komentara*

AUTOR: A.M.

Odluka da holandski HPK inženjering dobije menadžerski ugovor za Železaru Smederevo stavila je tačku na pitanja o bliskoj budućnosti ove fabrike, ali je otvorila mnoga druga. Među njima i kako će 20 miliona dolara koje će HPK investirati u Železaru biti tretirani - kao kredit, poklon ili nešto treće, jer HPK nije vlasnik da bi mogao da u Železaru unese svoj kapital? Da li će novi upravnici dobiti 20 ili 30 odsto od prodajne cene koja bude postignuta kada Železara jednom bude privatizovana i da li je po zakonu da se država odrekne ovog novca? Kako će HPK odgovarati ako ne ostvari poslovne rezultate zbog kojih je angažovan? I kako je moguće da u Železari budu podignute plate kada se u svim ostalim državnim firmama smanjuju?

- U resornom Ministarstvu privrede za sada nisu odgovorili na ova pitanja, a komentar nismo u dobili ni u smederevskoj železari. Stručnjaci međutim izražavaju skepticizam oko toga da će ono što je obećano, a to je postizanje profitabilnosti u roku od samo šest meseci, biti i ostvareno.

- Nemam utisak da taj podvig može da se ostvari, jer da je to u granicama ostvarivosti ne bi Ju-Es stil, koji o industriji čelika zna mnogo više od ove dvojice ljudi (Džona Gudiša i Petra Kamaraša iz HPK inženjeringa), pobegao glavom bez obzira iz Smedereva. Ali, mi živimo u vremenu čuda i ako se to ipak dogodi, ja ću moći

samo da konstatujem da sam se iznenadio, a iznenađenje je odraz neznanja - kaže za Danas Ljubomir Madžar, profesor Ekonomskog fakulteta u Beogradu.

Po njemu, 20 miliona dolara koje HPK treba da uloži predstavljalo bi "neku vrstu malog suvlasništva", ali to, kako kaže, odstupa od definicije menadžment ugovora. Iako kaže da je za "popustljiviji stav" kada neko unosi svoj novac, Madžar upozorava da bi to "moglo da nam se na kraju olupa o glavu, ako se ne vodi računa o detaljima sporazuma", a za sada se o njima ne zna mnogo.

Slične strepnje ima i konsultant za strana ulaganja Mahmut Bušatlija, koji podvlači da je HPK relativno mlada kompanija, bez ozbiljnih referenci, što po njemu ne uliva poverenje da je sposobna da u Železari izvede ono što nije uspeo ni Ju-Es stil.

Bušatlija smatra da bi se moralo utvrditi kako će HPK snositi odgovornost za svoj rad i da bi država morala da traži da Gudiš i Kamaraš polože garanciju protiv štete koja može nastati pogrešnim rukovođenjem fabrike, "ali se bojim da ćemo opet mi platiti štetu". Ovaj stručnjak podseća i na to da je Esmark tužio Kamaraša zbog malverzacija kojima je, kako se tvrdi, sprečio da ta američka firma kupi smederevsku čeličanu, u šta je prema tužbi umešan i izvršni direktor Železare Bojan Bojković. Ta tužba bi, kako veruje Bušatlija, mogla da se negativno prelije i na poslovanje same Železare sada kada je vodi upravo Kamaraš. I taj češki biznismen i Bojković negiraju sve tvrdnje Esmarka.